

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1095

09.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Den anden revolution Bind I: Tro og kamp

Del 8

60'erne var den nationalsocialistiske idé's lange nat. Ganske vist var der nationalsocialister i Tyskland, små grupper af tidligere partikammerater, som havde sluttet sig til en eller anden national organisation og ventede på bedre tider. Gamle nationalsocialisters forsøg på at opbygge noget i Tyskland, via Sydamerika og den nationalsocialistiske verdensunion (WUNS) via England, mislykkedes.

Et ord om ODESSA, som angiveligt gjorde sit sidste store forsøg på at få indflydelse på verdenspolitikken i 1960'erne:

Det kan med sikkerhed antages, at kredse inden for partiet og SS mod slutningen af krigen tænkte på at fortsætte deres arbejde efter den tabte krig. Det viser de velorganiserede flugtruter, via Rom til Sydamerika, for høje parti- og SS-ledere, samt det faktum, at vigtige dokumenter fra Det Tredje Rige kunne bringes i sikkerhed.

I denne sammenhæng er skjulestederne i østrigske og nu tjekkoslovakiske bjergsøer blevet berømte. Eksistensen af en gruppe som ODESSA understøttes også af det faktum, at vagter tydeligvis blev efterladt ved disse søer - i det mindste kostede fundet af nazidokumenter og forfalskede pundsedler, der engang var bestemt til at forstyrre den britiske økonomi selv i krigens sidste måneder, i den

østrigske Toplitzsee de vestlige efterretningstjenester to døde så sent som i begyndelsen af 1960'erne. Det er også et faktum, at tjekkerne fandt mindst én sag i deres søer. Ikke desto mindre skal det siges klart:

Der er ingen beviser for ODESSA's eksistens, men mange ting peger på den.

Under alle omstændigheder arbejdede et hold tyske forskere i midten af 1960'erne på vegne af den egyptiske regering på at udvikle missiler mod Israel - baseret på en videreudvikling af V2'eren. Rygter, der aldrig er blevet bekræftet, siger, at disse forskere blev rekrutteret og placeret af ODESSA. Hvis det er sandt, var dette ODESSA's sidste politisk betydningsfulde handling. Ved den sidste militærparade før Seksdageskrigen blev disse missiler demonstreret for offentligheden, kun sprænghovederne var endnu ikke klar, men aggressionskrigen og den jødiske stats sejr satte en stopper for dette eksperiment med et egyptisk mellemdistancemissil. I dag skal ODESSA - nu omdøbt til Kammeratforeningen - kun tage sig af kammerater, som er i fare for at blive retsforfulgt for påståede krigsforbrydelser.

Man kan med god samvittighed antage, at der selv tredive år efter krigen stadig raser en kamp mellem nationalsocialistiske hemmelige organisationer, som stadig har deres oprindelse direkte i Det Tredje Rige, og sejrsmagternes håndlangere eller den israelske efterretningstjeneste. Men denne hemmelige krig har ingen indflydelse på den politiske udvikling, og derfor forlader vi spekulationernes gyngende grund og vender tilbage til Tyskland i slutningen af 1960'erne.

Den nye generations nationalsocialistiske bevægelse begyndte i 1967 med de allerede nævnte aktiviteter af **Wolf-Dieter Eckhart**, som med organisationer som Bund Deutscher Nationalsozialisten og senere Freundeskreis der NSDAP med aviserne "Nationalsozialistischer Deutscher Nachrichtendienst" og "Mitteilungsblatt des Freundeskreises der NSDAP" udførte nazistisk propaganda.

I 1970 blev det første forsøg gjort på at genetablere NSDAP i München. Dette forsøg mislykkedes ligesom andre efterfølgende på grund af det faktum, at en gruppe nationalsocialistisk sindede mennesker uden plakater, aviser og penge simpelthen ikke udgør et parti. Konsekvensen var en opblomstring af nazistiske kampgrupper overalt - helt uafhængige, små og kun regionalt betydningsfulde grupper, der hver især arbejdede på egen hånd uden en fast form og strategi, og hvoraf nogle stadig eksisterer i dag. Impulsen til en samlet, stærk NS-undergrundsbevægelse måtte komme udefra:

Tiden var moden til et nyt NSDAP! Overalt i Tyskland ventede nationalsocialister på signalet.

I 1971 grundlagde den dengang 18-årige tysk-amerikaner **Gerhard Lauck**

NSDAP-AUSLANDSORGANISATION. I løbet af de næste par år var det muligt at grundlægge NSDAP/AO-celler overalt i Tyskland blandt de allerede eksisterende NS-kampgrupper, i NPD, JN og i mange andre organisationer. Disse celler blev og bliver forsynet med propagandamateriale fra Amerika og er i dag blevet så talrige, at man uden overdrivelse kan sige:

NSDAP/AO kan ikke længere knuses. Ved et møde i Hamborg i 1974 forklarede partilederen for NSDAP/AO, Gerhard Lauck, udlandstyskernes rolle i den nationalsocialistiske frihedskamp:

"Det vil overraske dig at høre, at amerikanerne efter og under krigen også indså, at propagandaen mod Hitler og Det Tredje Rige simpelthen var for usandsynlig til at være sand, for det tyske folks heroiske kamp og deres absolutte "loyalitet til den bitre ende" er utænkelig under en kriminel ledelse. Mången en amerikansk soldat, der lærte den tyske soldat at kende på slagmarken, måtte indrømme over for mig, at de tyske soldater var de bedste, og at de, de allierede, kun havde vundet krigen takket være en stor talmæssig overlegenhed, hvortil jeg må føje det forræderi, der på æreløs vis skrev sig ind i tysk historie med den 20. juli 1944.

Siden 1945 har der hverken været fred eller frihed i verden. To forbryderiske krige mod Tyskland for at sikre demokratiet og redde verden har hverken bragt retfærdighed eller sikkerhed, men kun uretfærdighed i et delt, besat Europa og fremkomsten af en asiatisk fare, nemlig Sovjetunionen. Dette faktum har fået mange amerikanere til at tænke, og mange tidligere modstandere er blevet venner med Tyskland og beundrere af Adolf Hitler, og her mener jeg rene yankees. Så jeg kan ikke betragtes som en repræsentant for disse, endelig, næsten for sent oplyste yankees, for jeg er ikke yankee. Jeg er først og fremmest en udvandret tysker og kun sekundært en amerikansk statsborger. Vi Amerika-tyskere opfylder vores pligt som borgere over for den amerikanske regering, men kun hvis den ikke kæmper mod vores tyske fædreland. For mig er mit amerikanske statsborgerskab et våben.

Vi amerikansk-tyskere er ikke så populære i Tyskland som de udstationerede tyskere i Sydafrika og Østeuropa, fordi det store flertal er amerikaniseret og endda har kæmpet mod det tyske fædreland. Men netop derfor skal mindretallet af Volkstreuen værdsættes så meget desto mere, for vi skal ikke kun kæmpe mod yankee'erne, men også mod de såkaldte Volksgenossen, mod de fuldstændigt amerikaniserede tyskhadere af tysk afstamning, som ikke engang lægger mærke til, at deres egne efternavne er tyske. Mod de kulturintellektuelle, der lægger mere vægt på folkesange end på det tyske hjemland, og mod patrioterne, der taler og drikker meget, men ikke gør noget. Men det er tysk-amerikanere, nemlig amerikanere af tysk oprindelse. Men vi er amerikansk-tyskere. Tyskere, der kun har én ting til fælles med USA, nemlig at vi bor her.

De fleste amerikanertyskere er ældre mennesker, men der er stadig drenge som mig. Vi er måske en gåde for jer rigstyskere, fordi vi er ofre for Amerika-Tysklands nederlag. Vi lærte vores modersmål, tysk, for det meste af vores bedsteforældre, i skolen og på universitetet, fordi vi ikke måtte eller kunne lære det derhjemme. At så meget er gået tabt, er ikke min generations skyld. Men det er vores pligt at bevare det, der er tilbage, og vinde det tabte tilbage, selv om det tager år efter år og generationer, så vores børn og børnebørn ikke længere behøver at lide under anti-tyskhed. På trods af dette nederlag på det sproglige område kan jeg ærligt sige, at vi tyskere i udlandet ofte er bedre tyskere end mange omskoledede demokrater her i den såkaldte Forbundsrepublik, som i virkeligheden kun er en koloni under den allierede besættelse.

Min opdragelse som barn var altid tysk-national og völkisch. Da jeg senere stiftede bekendtskab med den tysk-nationalistiske bevægelse eller nationalsocialismen, vidste jeg straks, at min opdragelse og holdning var hundrede procent i overensstemmelse med den - trods enorme afstande, trods manglende sprog, trods generationer i udlandet, forblev den tyske sjæl tro mod det tyske blod. Deri ligger den tyske nationalitets enorme styrke, som vores modstandere frygter som pesten. Manglen på sprog er og var bestemt en stor ulempe. For hvis man tager et folks sprog fra det, tager man alt for let dets kultur og dets essens fra det, og derfor har denne omstændighed også bidraget til den fremmede germanismes undergang. Men vi har også haft en stor fordel: Den bitre forfølgelse på grund af vores loyalitet over for tyskheden og den tyske nationale holdning har bundet os fastere sammen end nogensinde!

(Efter denne demonstration fik Lauck forbud mod at rejse ind i landet).

Partilederens foredragsturné i Vesttyskland havde udløst en ny udvikling i bevægelsen: De tidligere strengt adskilte celler og deres ledere lærte hinanden at kende og begyndte at planlægge og udføre fælles operationer. NSDAP/AO's SA bliver til!

SA: En tæt eliteformation ledet af stabsledelsen inden for det besatte rigsområde, som i dag opretholder enheder i alle Gaue og i de senere år har gjort NSDAP/AO til den stærkeste og frem for alt den mest aktive NS-modstandsorganisation.

I 1976 blev Gerd Lauck arresteret i Tyskland og fængslet i næsten et halvt år, før besættelsesmagten deporterede ham tilbage til USA. Hans tid i fængsel beviser rigtigheden af hans tidligere udtrykte overbevisning:
:
"NSDAP/AO overlever enhver anholdelse - også min. NSDAP/AO kan ikke længere smadres."

I 1977 gennemfører SA sin første store propagandaoffensiv. De største succeser opnås med SA-stormene i Hamborg og Hannover, som gentagne gange skaber overskrifter. I slutningen af 1977 afholder SA under ledelse af sin stabschef "**Armin**" et møde med hele stabsledelsen, hvor det besluttet at omdøbe NSDAP/AO fra Udenrigsorganisation til Aufbauorganisation - endnu et tegn på den faste forankring, som NSDAP/AO har fundet i Tyskland. Med hensyn til NSDAP/AO's struktur og opgave udtalte partilederen følgende i bevægelsens avis "**NS-Kampfruf**":

Organisationen: NSDAP/AO

NSDAP/AO er både den udenlandske organisation og NSDAP's strukturelle organisation. Det er den største nazistiske kamporganisation i det, der nu er Tyskland. I Tyskland og Østmark er NSDAP-AO organiseret i mange celler, der arbejder uafhængigt af hinanden, og som koordineres og forsynes med propagandamateriale af NSDAP/AO's udenlandske hovedkvarter. Dette udenlandske hovedkvarter ligger i Amerika, hvor dets legalitet muliggør en storstilet propagandamaskine, eller udgivelsen af Kampschritt NS Kampfruf og en strøm af klistermærker, plakater og foldere.

NSDAP/AO kæmper resolut mod NS-forbuddet og stræber efter at få NSDAP optaget som stemmeberettiget parti i Tyskland og i Østmarken. Indtil kampen for ophævelsen af NS-forbuddet eller overvindelsen af de nuværende besættelsesforhold gør det muligt at genetablere NSDAP selv, ligger ledelsen i hænderne på NSDAP/AO's organisatoriske leder og de ledende NSDAP/AO-(undergrunds)kæmpere i ind- og udland. Det ultimative mål er fremkomsten af en nazistisk stat i et frit, suverænt stortysk rige og en ny orden med et racemæssigt grundlag i hele den ariske verden.

NSDAP/AO er aktiv på internationalt plan. Selvom de fleste medlemmer naturligvis befinder sig i Tyskland, støttes det også af tyskere i udlandet over hele verden. Mange ikke-tyske nationalsocialister, som sympatiserer med NSDAP/AO i den svære kamp for et nationalsocialistisk Tyskland, er også repræsenteret i NSDAP/AO's støttekreds. For disse kammerater udgiver NSDAP/AO NS-rapporten på engelsk samt forskelligt materiale på andre sprog.

Kampen for en rettighed:

I betragtning af de herskende besættelsesforhold og bevægelsens nuværende latterlige svaghed i sammenligning med Det Tredje Riges NSDAP ville et forhastet forsøg på at genoprette partiet være en nytteløs fare for medlemmerne, en absurditet til skade for NS-bevægelsens omdømme, en karikatur og dermed en

fornærmelse mod Førerens parti og en uovertruffen frækhed (eller i det mindste en ynkelig naivitet) fra den såkaldte "partiledelses" side.

NSDAP/AO har den holdning, at en nazistisk organisations ret til at bære navnet NSDAP skal tilkæmpes gennem en præstation af historisk betydning.

FØRST NÅR DET ER LYKKEDES OS UNGE NS-KÆMPERE I EFTERKRIGSTIDEN AT KÆMPE FOR NS-BEVÆGELSENS FRIHED I TYSKLAND, VIL VI HAVE RET TIL AT GENOPRETTE NSDAP!

Om denne NS-frihed opnås gennem en tvungen ophævelse af NS-forbuddet eller gennem omstyrtelsen af Bonns forræderiske regime, er i denne henseende irrelevant. Den nazistiske kamporganisation, som har udgjort den ledende kraft i undergrunden, vil så forvandle sig til dette nystiftede NSDAP, og partilederne vil komme ud af dens lederkredse. Det er ikke retfærdiggørelsen af en nazistisk organisations eksistens, struktur eller krav på lederskab, der er afgørende, men dens konkrete succes.

De tre opgaver:

NSDAP/AO har påtaget sig tre vigtige opgaver. Den første opgave er at levere **propaganda**. NSDAP/AO har sat sig som mål efter bedste evne at forsyne ikke bare NSDAP/AO-cellerne, men hele NS-bevægelsen i Tyskland med NS-propagandamateriale. At det under de nuværende besættelsesforhold næppe er muligt at skaffe "nok" materiale, er klart, men det er ingen grund til at afstå fra at forsøge at distribuere så meget og så godt materiale som muligt! Derfor forventer NSDAP/AO, at dets militante og medarbejdere bruger dette materiale effektivt og bidrager efter bedste evne til at betale for i det mindste en del af den økonomiske byrde. Det er velkendt, i hvert fald i aktivistkredse, at NSDAP/AO sender meget, meget mere materiale ud, end der bliver eller kan blive "betalt for" af frontkæmperne.

Den anden opgave er **opbygningen af et materielt grundlag**, som er absolut nødvendigt for at fortsætte og udvide propagandaarbejdet. Kampen om midler vil være en afgørende faktor i det lange løb. Derfor er de bidrag, der kommer fra Sponsorkredsen, samt donationer fra mæcener meget vigtige. Derudover er der en vis indtægt fra salg af forskellige varer.

Den tredje opgave er at **danne en samlet organisation**. Effektivisering er selvmord i undergrunden. Kun celledsystemet, som forsynes med materiale fra det udenlandske hovedkvarter, har bevist sit værd i praksis. Kun få NSDAP/AO-kammerater bliver arresteret, for eksempel i forbindelse med bonding-aktioner. Næsten alle anholdelser er for andre handlinger. Det skal også nævnes, at det ikke

er det udenlandske hovedkvarter, men cellelederne og aktivisterne selv, der skal oprette deres celler, lede dem og udføre aktioner. Så de nyder en hel del frihed fra den organisatoriske ledelse og dermed muligheden for at bevise sig selv i aktiv kamp. Ledelsens indblanding er hverken ønskværdig eller nødvendig og forbliver minimal.

Lederskab:

Officielt vil den øverste organisatoriske ledelse uundgåeligt ligge hos det udenlandske hovedkvarter, fordi det må påtage sig de fleste af en organisatorisk ledelses funktioner, i det mindste i det omfang det overhovedet er muligt i en undergrundsorganisation. Disse funktioner er:

Propagandaforsyningen
opbygningen af et materielt fundament
oprettelse af et kommunikationscenter
den generelle koordinering
organisationens offentlige repræsentation

Den nazistiske bevægelses historie siden 1945 har vist, at intet hovedkvarter i det besatte Tyskland kan opfylde disse funktioner, i hvert fald ikke hvis det skal være et langsigtet og storstilet foretagende som NSDAP/AO. I virkeligheden ligger ledelsen hverken hos det udenlandske hovedkvarter alene eller i hænderne på en enkelt person, men hos en kreds af de vigtigste naziledere, som er dannet gennem mange års hård kamp. Langt de fleste af disse ledere er rigstyskere og aktive i NS' underjordiske kamp på rigets territorium. Kun et relativt lille mindretal af lederne befinder sig i udlandet, hvor de skal bemande det udenlandske hovedkvarter.

Da det udenlandske hovedkvarter kun udgør en meget lille del af NSDAP/AO, selv om det på grund af naziforbuddet skal varetage de organisatoriske ledelsesfunktioner og dermed spiller en tilsyneladende overdimensioneret rolle, er dets ledelsesbeføjelser begrænsede i forhold til de andre autoritative ledere i vores fælles, tyske fædreland, hvis frivillige samarbejde og samtykke er en forudsætning for en seriøs nazistisk kamporganisation.

NSDAP/AO afviser ethvert absolut krav på lederskab. Kun Føreren, Adolf Hitler, havde ret til et ubetinget krav på lederskab. Enhver, der kræver det samme for sig selv efter 1945, er en arrogant slyngel. Det betyder dog ikke, at vi nationalsocialister skal give afkald på opbygningen af en kamporganisation og de nødvendige prærogativer for dens ledere, der følger med, men kun at dette mål skal forfølges på en realistisk måde.

NSDAP/AO er af den opfattelse, at de skal bevise deres værd over for NS-aktivisterne og ikke omvendt, at troskab skal fortjenes og ikke forlanges, og at medlemmer og samarbejdspartnere skal vindes gennem konstruktivt samarbejde, dvs. en konkret tjeneste (levering) og en konkret modydelse (forpligtelse), allerede før og uafhængigt af "indmeldelse". Grundlaget for loyalitet, som enhver frivillig loyalitet hviler på, er et tillidsforhold, en ansvarsfølelse og en følelse af tilhørsforhold (også organisatorisk), som kun kan udvikles gradvist.

Medlemskab af NSDAP/AO er ikke formelt (det er det heller ikke med PLO). I modsætning til Fördererkreis er der intet kort og intet månedligt kontingent. Heller ikke noget certifikat eller badge. Medlemskab består i at betragte sig selv som medlem af NSDAP/AO og handle derefter, dvs. at kæmpe for deres interesser, følge deres instruktioner og anerkende deres lederskab. Det er medlemskab af NSDAP/AO. **"Dette er vores måde!"** (fra: NSDAP/AO's strategi af Gerhard Lauck)

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver dem begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reason are anti-White immigration, culture dilution, and re-orienting.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lank

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
 Hundredvis af bøger på mange sprog
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!